

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 9. Inauditâ temeritate ab Avito exlosa Romanæ Sedis infallibilitas
vindicatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

§. 9.

*Inaudita à seculis temeritate ab Avito
Academico explosa Sedis Romanæ seu
Apostolicæ infallibilitas vindicatur.*

Multa sunt, quæ in ejus gremio (Ecclesiæ) me justissime teneant. Tenet consensio populum. Tenet Authoritas miraculis inchoata, spe S. Aug. cont. nutrita, Charitate aucta, vetustate firmata. Tenet ab ipsa SEDE PETRI Apostoli, cui pascendas oves Ep. Man. cap. 4. suæ post resurrectionem suam Dominus commendavit usque ad præsentem Episcopatum successio Sacerdotum. Et contra Partem Donati ejus Psalmus intonat: Numerate Sacerdotes vel ab ipsa Petri Sede, & in P. contra ordine illo Patrium quis eni successit, videte: ipsa est Parte Doni Petra, quam non vincunt superba inferiorum portæ.

Invictissimam in Apostolici Senatus Vertice Petro ad confirmandos fratres, & pascendas cum Agnis oves fidem, victricemque cunctarum hæresum inerrabilitatis columnam, ad hæredes Successoresque Petri transmeasse, consona Principis Pastorum Domini Jesu Christi promissis traditio constabiliuit. Ab hujus fidei inconcussâ unitate gloriosissimus Doctor & Martyr Cyprianus schismaticos confutavit: ab hac Petri Sede inferiorum portis inaccessâ Doctor Africanus Donatistas Ecclesiæ esse exortes luculentissime commonstravit. Ab hujus Cathedræ magistrali Judicio Pelagianis Generalem Synodum in clamantibus, orbemque Catholicum commovere molientibus, & audientiam novam efflagitantibus pœnitentiam velut ultimos ac salutares Pallos fixit. Causa finita est. Româ rescripta venerunt. Utinam finiatur error. Parili fidei veneratione

Oo

Prio-

578 EXCURSUS CONTRA

Priores, & Posteriores Catholicæ Ecclesiæ Doctores ac Defensores emissas è Cathedrâ Romanâ definitiones suscepérunt, ac suscepérunt, eâ fide roborati, quâ credebant Romanam Cathedram esse omnium Matrem, Matricemque esse Ecclesiarum. Et cum Romanus Antistes ex hâc Cathedrâ Ecclesiam suam in Fide ac moribus instruētam curet, non secus oracula ejus exciperent, pro Leone in Concilio Patres : Petrus per Leonem locutus est. Propter hunc, qui in Ecclesiâ perseveravit Apostolicæ Cathedræ Principatum, Africanus ille Cato Septimius Tertullianus exclamasse legitur : *Ista quam felix Roma.* Hujusce Sedis principali Unitate convicti, & ipsi tandem è Congerronibus electum voluêre, quem Romanum Episcopum appellaverunt, ut vel eô titulô viderentur Ecclesiam constituere, quod à Pontificis Romani communione non essent dissociati. Fors à S. Cypriano didicerant, quod Petri Cathedra atquè Ecclesia principalis esset, undè Unitas Sacerdotalis exorta est. *Quisquis alibi collegerit, spargit, adulterum est, sacrilegum est.* Gemella causa Arrianos quoque permovit, ut in locum Liberij exulantis intruderent Felicem, ac sic viderentur esse Christiani Catholici, si essent Romani, hoc est, Romano Pontifici adunati.

Imò reliquam Ecclesiæ portionem se facile suo errori innexuros sperabant Ariani ità secum impie cogitantes & dicentes : *Si Liberium in nostram partem traxerimus, omnes brevi superabimus.* Tanta Romanæ Sedis Majestas etiam inimicorum oculos perstrinxerat, ut vel optarent esse Romani, & ex Cathedræ illius dignitate suæ Cathedræ pestilentissimæ auctoramentum darent. Ità & in illis completum est, quod Tertullianus de Marcionitis afferit : *Favos faciunt & respæ, faciunt Ecclesiæ & Marcionitæ.* Et quod de Novatianô S. Cy-

Tertul. de
Præscript.
cap. 26.

S. Athanas.
ad Monach.

Cyprianus quod more Simiarum, quae cum homines non sint, homines imitantur, apud se Ecclesiam esse diceret: hoc & illi fecerunt; qui licet à Romanâ fide exorbitarent, Romani saltē vidēti ambiērunt.

Ecquis tandem eò temeritatis delapsus fuit sui Majorum suorum immemor, nisi disertissimus simulque desertissimus à luce Veritatis & Charitatis convitiator Petilianus, ut Romanam Cathedram pestilentiae esse declararet?

Hunc non absimili æstro ac furore in Romanam Sedem percitus Martinus Lutherus æmulatus est: *Dogmata mea stabunt, & Papa caderet: invitis omnibus portis inferorum, & potestatibus aëris, terræ ac maris, Deus videat, an pri-mò fessus defecerit Papa, an Lutherus.*

At nunc quis non stupeat, & exhorreat virum Ecclesiasticum, nunc Aviti Academici, nunc aliō tegmine phaleratum, sed Cornelij Jansenij dogmate adeò limphatum, non minori impudentiâ S. Petri seu Successoris Clementis XI. Cathedram conspuere, quam Ecclesiæ Deserter fecerat? nequè enim tantùm contrà portas inferi omnesque terræ ac aëris potestates, seu Regales, ac Sacerdotales curias, Romanosque Pontifices velut in malam causam irriteritos, Iactat inconcussum, invictum gestare Jansenium suum, quod Lutherus de seipso jactitaverat, sed & insuper qui Cathedram dicentis Pontificis nostri Clementis XI. per adfictam Eutichianam luem subruere, sed ingratus molitus fuerat, etiam definientis jam funditus evertere, eversamque pessimum dare nititur eādem illâ, ad Alumnos Lovanienses Parænesi utrōque rogô dignissimâ. Siquidem præmissa Cathedra, è qua Periodum, de quâ antè egimus, detonuerat, subdit: *Quam ego quidem potiorem reor istâ aliâ infallibilitatis Cathedrâ, que*

580 EXCURSUS CONTRA

non est aliud præter inventum otiosorum hominum,
mutua cæde per opinationum suarum dissonas & in-
stabiles nænias (ut in imagine Pontificia videre per-
licet) se perimentum. O! Vocem impudentiâ ma-
jori præcipitem! Miror si hoc aliquando ex tuo po-
tueris ore procedere, quod se tamen clamare pravitas
tui compellit erroris. Sed mirum si in facie hominis
tantum intervallum est inter frontem & linguam,
ut in hac causa frons non comprimat linguam.
Itâne contumeliosô ore Apostolicam conspuis
Cathedram, à cuius Judiciô ceu parvulus
pendere voluit Magnus Magister tuus Jansenius?
Itâne innumeros Ecclesiæ Catholicæ
Doctores ac defensores per Commentum Hostes
suos triumphasse, & per nænias dimicasse dictu-
rus es? & ut laboribus, studiis, sudoribus parce-
rent, in molli otiosorum commento repausasse
vel cogitare audebis? Hæc te non docuit, cum
prima lugeres pietatis stillicidia, mater tua, ne-
què apud Grudios, cum eas auras carperes, eâ im-
bibisti aconita, quibus Matris tuæ Ecclesiæ Ro-
manæ intima venenares. Et si vel tum Jansenii
Librum libare cœperis, saniora, dulcioraque
Romano filio digna submissionis ac Reverentiae
stillicidia prægustare potuisti; nisi, quod absit,
etiam tenellus alumnus, eò, quô nunc turges,
venenô labia amaricasti in Jansenium devotus,
& in Matrem Ecclesiam impius. Habet Ecclesia
Catholicæ & ex hâc calumniâ fructus suos. Nam
omnibus errantibus utitur ad profectus suos, & ad
eorum correctionem, cum evigilare voluerint. Ut-
tur enim gentibus ad materiam operationis suæ: Hæ-
reticis ad probationem doctrinæ suæ: Schismaticis
ad documentum stabilitatis suæ; Judæis ad compa-
rationem pulchritudinis suæ. Est & hoc quoque
aliis utile, ut evigilent, dum Ecclesiæ Doctrinam
Authoritatemque per novos hæreticos arietari

con-

S Aug. l. de
Verâ Relig.
cap. 6.

spiciunt. Multi , ait Augustinus , ad quærendum L.2.de Gen.
pigri , nisi per molestias & insultationes hæreticorum cont. Manis.
quasi de somno excitentur , & de imperitiâ suâ eru- cap. 1.
bescant sibi , & de illâ imperitiâ periclitari se sen-
tiant. Interim

Nunc vide , Avite, quid tibi expedit. Redire
te cupimus, non perire. Frustrâ inflatam linguam
voce superbiente dilatas. Alumnos Academicos
non veraciter parænésis ista docere voluit, sed
subtiliter fallere, & hostiliter perdere, ut aliquos
eorum tuæ adderes parcitati , seu potius , quâ
gloriaris , Jansenianæ paucitati. Si Christianô
corde erubesceres ; contremisceres , si vel ab
hæterodoxo obijiceretur tibi : *Cathedra infallibili-*
tatis Pontificiæ Romanae non est nisi commentum
otiosorum hominum.

Tantumne apud te unus valet Jansenius , ut
contrâ Jansenium Sedeni Romanam deseras , &
deserendo non modò Jansenij humilitatem insi-
mules, qui huic sua scripta subdidit, sed Augustinum
ipsum , cuius obtentu Jansenium tuëris . ambis,
exhonores & exarmes , utpotè Apostolicæ hujus
Cathedralæ judiciô in tam excelsa Authoritatis
culmine sublimatum ? Nisi forte Cathedra ista
in dammando Jansenio fallibilis & in consecran-
do Augustino falli nescia tibi videatur. Sed hæ
sunt instabiles næniae hominis propriô acinace se
perimentis, & Manichæorum exemplô in Ponti-
fice, quæ sibi collubita sunt probantis , atque itâ
non Pontifici , sed suo sensui creditis. Dicerem
tibi quod Augustinus Juliano: quô ore , quâ fron-
te, omnium Catholicorum, Sanctorum Patrum ,
imò & Conciliorum à solis ortu usquè ad occa-
sum sensa otiosorum hominum audeas appellare
commenta , nisi fors regereres me gratis tantam
molem Authoritatem tibi oggerere. Quâ propter
quam veneranda, quam falli ignara quam invicta sit

582 EXCURSUS CONTRA

Romana illa Cathedra, totius mundi Reverentia,
atque indisolubilis Sanctorum Patrum consensio
te docebit. Interim cede Deo, & ne me cedas. Di-
gere paulisper crapulam contentionis, & intellige
quid ab ipsis nascentis Ecclesiae incunabilis corde
uno, unâ fide de Petri Cathedrâ, & Successorum
ejus dixerunt, qui nos præcesserunt: & intelliges
omnium contestatione non dissidente firmatam
Apostolicæ Cathedræ infallibilitatem. Sed dum
Antiquorum facta Pontificum Romanorum dige-
rere nondum potis es, Antidotum Leoninum re-
cipe: Aliud sunt merita Præsulum, aliud jura Sedium:
& illud Augustini circa objectum à Donatistis
crimen Marcellini: In illum ordinem Episcoporum,
etiam si quisquam Traditor per illa tempora subrep-
sisset, nihil prejudicaret Ecclesiae, & innocentibus
Christianis, quibus Dominus providens, ait: Quæ
dicunt facite, quæ autem faciunt, facere nolite: ut
si spes certa fidelibus, quæ non in homine, sed in
Deo collocata numquam tempestate sacrilegi schisma-
tis decipietur.

S. Leo ep. 62.

S. Aug.
ep. 165.

§. 10. Ro-